

Barcode - 999999081155

Title - Aarya Samaji- Pandito Nun Pokal Isamily Chabuk

Subject -

Author -

Language - gujarati

Pages - 36

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૮૫૦૮

વર્ગીક

૫/ડિલોને ૫/૩૮૭

પુસ્તકનું નામ

૧/૨૫૧૦/૧૧

૫/૫૩૩

વિષય

૫૭૨૬: ૬

આર્યસમાજ પંડીતોનું પોક્ષણ.

[તા. ૪થી જુલાઈ ૧૯૧૫નાં ભાષણનાં જવાબ.]

આર્યપ્રકાશ-અઠવાડીક પેપર.

“ આર્યપ્રકાશ ” તા. ૪ થી જુલાઈ ૧૯૧૫ નાં અંકમાં પાને ૧૭ મેં પંડિત રામચંદ્રનું સુરતમાં ધીજીં વ્યાખ્યાન “ આગાખાન મત ” એ હુડીંગ નીચે કેટલીક વિગત છપાયેલી છે. અમે તેના સહરાધાતપણા માટે સ્વયંતાથી જણાવવાની ફરજ સમજીએ છીએ, કે જેથી તે હુડીકત વાંચનારાઓને તેનું પોક્ષણપણું જણાઈ આવશે. અમે જે હુડીકતમાં સત્ય સમાયણું ન હોય, અથવા હુડીકતમાં જેને અજાણી વાતોનો ઠંભ કરી પોતાના મંડળની

સેવા બજાવેલી દેખાડવાનો ધંધો હોય, તેને જવાબ આપી મહત્તા આપવાનું દુરસ્ત ધારતા નથી. છતાં સદરહુ બાબતમાં તદ્દન અબાણ્યાઓ સમક્ષ બાણુનારાઓની ગેર-હાજરીમાં સત્યનો ડોળ ધાલવા સરખું જે પણ લખ્યું છે; અને દોરવાઈ જનારા સાદા મિઝાજનાઓના વખતનો જે ગેરઉપયોગ થયેલો અમે માનીએ છીએ, તેને ભવિષ્યમાં તેવા બોલનારા ઉપર કેવો વિશ્વાસ મુકવો ? તે બતાવવા માટે પણ અમેાએ આ તક હાથમાં ધરી છે.

પંડિતજીએ વ્યાખ્યાન શરૂ કરતાં જણાવ્યું કે - "આગા-ખાનનાં મતને મુસલમાની ધર્મ સાથે કાંઈપણ લાગતું વળગતું નથી" આ વાક્ય કિયારવાની મતલબ ગયે વરસે પંડિત રાધાકૃષ્ણે મુંબઈમાં ઓચરેલા શબ્દો સાથે ગણતા-પણું ધરાવે છે. અને આથી આય સમાજીયોનો એવા સંકેત માલુમ પડે છે કે - આગાખાની મતમાં ભળી જનાર હિંદુઓને ભડકાવવા માટે આ રીતના વિચારો ફેલાવવા. પરંતુ અમે આવા ખોટા મંગળાચરણ માટે યાદ આપી શું કે - આગાખાની મત સાથે મુસલમાની ધર્મને કેટલું લાગતું વળગતું છે; તેનો જવાબ જે રાધાકૃષ્ણને "અંજુમને

જીયાતિત્ત ઇસ્લામ” નાં મેમ્બરોએ આપ્યો હતો* તે હાલ તરત બસ સમગ્રશું. તે જવાબ એ હતો કે, મુસલમાની ધર્મમાંનો એક ફીરકો “આગાખાનીમત” છે. અને અમે એ જવાબની કદર કરીને આગળ વધીશું અને કહીશું કે મુસલમાની ધર્મમાં મુખ્ય ચાર દરજ્જા છે.

(૧) શરીયત. (૨) તરીકત. (૩) હકીકત. (૪) મા અરેફત. તેમાં ત્રીજા દરજ્જાનાં હકીકતી મુસલમાન તરીકે આગાખાની મત છે. એમ સ્પષ્ટ કરીશું. અને ત્યારે આગાખાની મતના (દંભી) જ્ઞાતા પંડિતજીનાં એચરેલા વાક્ય “ મુસલમાની ધર્મથી આગાખાની મત જુદો છે.” એની ઠાંમત કેટલી રહેશે ? તેનો વાંચક વર્ગ તોલ કરશે.

વળી પંડિતજી ટેકામાં વધુ એમ જણાવે છે કે- “ મુસલમાની ધર્મ શુદ્ધ એકેશ્વર વાદ માનનારો છે. ” જો આ માન્યતા પંડિતજી ખરેખરી ધારતા હોય તો, પછી તેમણે આર્યસમાજીયોનાં (દંભીક) પંડિતજીના એઠાં તળે

* આ ખાખતમાં તે પ્રસંગે અંજુમન તરફથી હપા-એલ ચેત્રેંજ પત્ર પાછળ આપ્યું છે.

રહેવાનું પસંદ કરવા કરતાં મુસલમાની ધર્મ અપ્તીયાર કરવા વિલંબ કરવો જોઈતો નથી. પણ જો મુસલમાની ધર્મની તે આખત માત્ર તકલીફી અથવા સાંભળનારાઓ સમક્ષ લાગણી તરીકે રજુ કરી હોય, તો તેના, આખા વ્યાખ્યાન ઉપર તકલીફીપણાનીજ છાપ પાડતા જણાય છે. અને એ આર્યસમાજ પંડિતજી જો મુસલમાની ધર્મની શુદ્ધ એકેશ્વર વાદની માન્યતા ખરેખરી માનતા હોય, તો “સત્યાર્થ-પ્રકાશ” માંની દયાનંદની વિરુદ્ધતા અને પંજાબના ભાગોમાં જાહેર ઝઘડાઓ મુસલમાનો સામે શું કામ કરતે ? પણ અમે તેમના શબ્દોનું પોષાણપણું જાણતા હોવાથી તેમના મુસલમાની ધર્મ વિશેના સારા વિચારો માટે વિશ્વાસ કરી શકતા નથી; છતાં એટલું લાગે છે કે, કદાચ આર્યસમાજોએ મુસલમાન ધર્મના વિદ્વાનો તરફથી આધેલી દ્વાર અને ભોગવેલી કેદથી રાખે પહી ગયા હોય !! અને હવેથી મુસલમાન ધર્મ વિશે ખરી હકીકત ઓચરવાનો સંકેત ઠીધો હોય તો નવાઈ નથી.-

પંડિતજી આટલેથી આગળ વધી પોતાનું આગાખાની મતનું નોલેજ રજુ કરતા કહે છે કે-“શિયા ઇમામી

ઇસ્લામી મતમાં મુસલમાની ધર્મ વિરુદ્ધ ઘણી બાબતો લેખસેખ કરવામાં આવી છે. અને નહીં હીંદુ કે નહીં મુસલમાન એવો એક ખીચડા-પંથ તેને બનાવવામાં આવ્યો છે”-અમો આ વાક્યનો જવાબ આપીએ તે પહેલાં કહીશું કે ન્યાયી બ્રિટીશ સરકારનાં અદલ રાજ્યમાં ખીજા ધર્મને માટે વધુ નહીં જાણવા છતાં પોતાનીજ એખાહ દરશાવનારા વિશેષણો વાપરવા હીમત કરવી, તે દયાનંદીની ધૃષ્ટતાજ દેખાડે છે.-છતાં અમો કહીશું, કે મૂર્તિ પૂજાની વીરુદ્ધતાથી જેને હિન્દુઓ તિરસ્કાર દ્રષ્ટિથી જોતા હોય; અને ભ્રષ્ટ માનતા હોય અને મૂર્તિ પૂજા તજવા છતાં મુસલમાની ધર્મ સ્વિકારવા જેને પાવઠતા દેખાડતા હોય; તેવા આર્ય સમાજીઓ કઈ રીતે આર્ય મતની તરફેણ કરે છે? તે અમો સમજી શકતા નથી. એટલે આર્ય સમાજીઓ હિન્દુસ્તાનના હિન્દુ અને મુસલમાન કે ખીજા કોઈ કોમ સાથે નહીં મળી શકવાથી ભ્રષ્ટ થયેલા હિન્દુ તરીકે ઘોષીનો કુતરો નહીં ધરનો કે નહીં ઘાટનો માફક જીન્દગી પસાર કરે છે અને હીન્દુ તથા મુસલમાનો (એકિના) તરફથી તિરસ્કાર પામે છે! અને તેથીજ આજાખાની મતને ખીચડે

સમજી વડચકાં ભરવાની તજવીજ કરતા જણાય છે, પરંતુ 'અંજુરને જ્યાહિલ ઇસ્લામ'નાં મેઝહરોએ આર્યસમાજીયોને આગાખાની મત મુસલમાની ધર્મના ફીરકા માંડિનો ખતાવી જે જવાબ રૂપી પ્રહાર કર્યો છે. તે અને આર્યસમાજીયો તરફથી થયેલી કોશેશ છતાં તેવીજ જ્ઞાતિનાં (અરે? નહીં? તેની કરતાં ઉંચા દરજ્જાનાં હીન્દુઓ) કે જેવાકે અવેરીઓ, વકીલો, ડાક્ટરો, તથા ટ્રેજ્યુઓટો, અને ઉચ્ચવર્ણનાં પ્રાહ્મણો વિગેરે આગાખાની મતમાં બહિર રીતે લેખાયા છે; તેઓએ આર્યસમાજીયોના મિથ્યા વાહની તથા કાઠલુદ્દીની દરકાર કરી નહીં તે પછી પંડિતજી કદાચજ એમ કહેવા નીકળશે કે આગાખાની મત ખીચડો છે.— પરંતુ અમે તેનો જવાબ એટલેજ કહીશું કે.

यदा यदा मुच्यते वाक्य भाषां;

तदा तदा जाति कुल प्रमाणे.

ભાષાર્થ—જ્યારે કોઈ માણસ જે જે રીતનો ઉચ્ચાર કરે છે; ત્યારે ત્યારે તે પોતાના જાતિ અને કુળની ઓખાદ પ્રમાણેજ બોલે છે.

પંડિતજી પોતાનાં મજકુર વ્યાખ્યાનમાં એમ જણાવે
 છે, કે વેદિક અથવા હિન્દુ ધર્મ જેને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો
 પણ એક અવાજે વખાણે છે; અને જેના અચળ
 સિદ્ધાંતો સામે તકરાર લેવાને બીજો કોઈ ધર્મ શક્તિવાન
 થઈ શકતો નથી.” અમો આ બાબતનો જવાબ પંડિતજી
 માફક હિન્દુધર્મના વિરોધી તરીકે હઈશું નહીં. પણ
 અમો પંડિતજી અને તેના ધર્મને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોએ એકે
 અવાજે વખાણ્યો છે, તેથી સારો છે જો એમ કહેવામાં
 આવે, તો એ એકે અવાજે વખાણનારા પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો
 માંનો કોઈપણ શું હિન્દુધર્મમાં હાખલ થયો છે? અથવા
 તમો આર્યસમાજીઓએ કોઈ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોને હાખલ
 કીધા છે? અને તેને હિન્દુધર્મ પાળનારાઓએ સ્વિકાર્યા
 છે? જો આ બધાનો જવાબ કાંઈ ન હોય તો આર્યસમાજીઓ
 એ પરધર્મવાળાઓના અભિપ્રાયથી પોતાના ધર્મની મહત્તા
 માની લીધી તેના કરતાં, જે ધર્મમાં તમારા ધર્મબંધુઓ
 તમારી ગમે તેટલી માથાફોડની મહેનત છતાં હાખલ થતા
 જાય છે; અને પોતાના હિન્દુનામો રાખવાની પણ છીટ
 ધરાવે છે. તે આગાખાની ધર્મની મહત્તા માટે શા માટે
 વિચારતા નથી? અરે શું ગીતા ના વાક્યનું સ્મરણ નથી?!

શ્લોક—યદ્યદ્વિમુતિ મત્સત્યં શ્રીતદ્ગિતિ મૈવ વા;

તત્ દેવાવેગચ્છત્વં મમ્ તેજોશં સંભવમ્;

સાધાર્થ—જે જે સત્વ વિભુતિવાળું; સૌંદર્યવાળું; અથવા

ઉત્કર્ષવાળું; તે તે સર્વ મારા તેજના અંશથી

ઉત્પન્ન થયલું તું જાણુ. [અ. ૧૦ શ્લો. ૪૧]

અથવા જ્યાં સર્વત્ર સત્તા હોય છે. ત્યાં હું હું

એવા શ્રીકૃષ્ણના શબ્દો ઉપર વિચાર કરો તો તમે હિન્દુ-

ઓના હાથમાં અત્યારે એવી કંઈ સ્થિતિ છે કે, જ્યાં કૃષ્ણના

કહેવા મુજબ વર્તન હોય, હવે તો તમારે જ્યાં સર્વત્ર

સત્તા પ્રવર્તે છે, તેનેજ મારે દિઘં દ્રષ્ટિ કરવી જરૂરની છે.

હિન્દુમાંની સર્વત્ર સત્તા જ્યારથી ચક્રવૃત્તિ શહેનશાહ

પાંચમાં જ્યૉર્જ પાસે છે; તેનાજ રામ રાજ્યમાં ધર્મનો

નામે તમે આર્યસમાજીયો જે કોળાહળ કરી અશાંતિના

બીજવાવો છો; તે એજ શ્રીકૃષ્ણ મુરલીધરનો શ્રાપ તમારા

ઉપર પ્રત્યક્ષ થાય છે. !

હિન્દુઓ ઇસ્માઇલી કેમ થયા? તેના સંબંધમાં ત્રણ

ચાર કહીત અનુમાનો કરી ઉક્ત પંડિતજી આખરે

ધર્મનું જ કારણ હોવું જોઈએ એમ કહે છે. કે, “હિન્દુ ધર્મ ઉપર અચળ શ્રદ્ધા હોત, તો તેઓને બીજી કોઈ લાલચ તેમને આટલી હદ સુધી પતિત કરવા સમર્થ થાત નહીં.” અહાહા! પંડિતજીના આ શબ્દોમાં કુદરતી ગર્ભિત સાચ સમાયત્વ જોવામાં આવે છે. ! “વિરોધીના મુખમાંથી ઝેરના શબ્દો” નીકળી ગયા છે. ! જે આય પ્રકાશના રિપોર્ટ રજૂએ આ શબ્દો પંડિતજીનાજ મુકયા હોય તો પંડિતજી (અને નહીં કે. રિપોર્ટરજી) એમ ચોખ્ખી રીતે સ્વિકારતા લાગે છે, કે હિન્દુઓ ઇસ્માઇલી થયા, તેનું મુખ્ય કારણ ધર્મનું જ હોવું જોઈએ. અને તે તદ્દન ખરું છે. કારણ કે હિન્દુધર્મ ઉપરની એ આગાખાની હિન્દુઓની આસ્થા હિન્દુધર્મ ઉપર જે મોઢું ઢાંકીને પડી હતી તે પણ હવે પુલ્લી થઈ છે એ સિધ છે. ત્યારે હિન્દુધર્મમાં મૂર્તિપુજા માનનારાઓનો મોટો ભાગ હજી પણ કેટલે પ્રખળ છે. તે આર્ય પ્રકાશ, સમાજ, અને તેમની ગણતરીનાજ સભાસદો ઉપરથી. અને આર્ય સમાજયો કે જેઓ મૂર્તિપુજા માનતા નથી તેને “દયાનંદ તુંડ હંડિકા” અને એવા અનેક ગ્રંથો ઉપરથી જોવાને બની આવે છે.

તે ઉપરાંત “ આર્ય પ્રકાશ ” જેવા એક સાધારણ અને ધર ખુણીયા એઠવાડીકના હાલ ફવાલ જોતાજ આય સમાજીયોની સ્થિતિ ખુલ્લી થાયછે. અને તેમને છડે ચોક લોખંડી જવાબ તેમનાજ હિન્દુ તરફથી જે અદ્યાપિ પરિચંત ચાલુ છે. તે જોતાં હિન્દુ ધર્મના બચાવનો વાવટો ઉઠાવનારા આર્ય સમાજીયોના કેવા વાવટા ઉડે છે ? તે સમજવા છતાં “ પગમાં લાહે બજોને કુંગરે દિવા કરે ” વાળી કહેવતને અનુસરવા પંડિતજી રૂષિ મુની જેવા પૂર્વ જોને તજ દેવા માટે ઉપકો આપે, તે આપના કુવામાં ખુડી મરવા જેવું ગણાય ! પોતાનીજ સ્થિતિથી અજ્ઞાત પંડિતજી ! પછી ભલે કુરાનના અભ્યાસી હોય કે વેદાંતના જ્ઞાતા હોય કે આર્ય સમાજીના ભાડુતી બચાવ કરનાર હોય ! પણ તેઓ ઇસ્માઇલી ધર્મ બાબતનો ઇતિહાસ કહેવા દંભ કરે ! તેને કેટલું વજન આપવું, તે વાંચનારની મુનસફી ઉપર છે તો પણ અમે પંડિતજીના વ્યાખ્યાનના એ ઇતિહાસીક ભાગ માટે પણ થોડીક બાબતો કે જેમાં તેમનું અજ્ઞાતપણું સામેલ થાયછે, તે કહેવા વગર રહીશું નહીં.

પંડિતજી ઇસ્માઇલી ઇતિહાસ શરૂ કરવા પછી જણાવે છે કે “ સુન્નીઓ ખુદા અને પેગંબરનેજ માને છે ” પંડિતજીનું આપાંદિત્ય સુન્ની મુસલમાન ભાઈઓને ખરાબ લગાડનારું અને સત્ય માનિતતા માટે ખરાબ અસર ઉત્પન્ન કરનાર હોવાથી લાગણી ઉસ્કેરનારું છે. આવી જાતના અધ દગ્ધ પણ્ણથી મુસલમાનોની ખહોળી વસ્તી વાળા ભાગમાં જે ખળભળાટ ઉભો કરી એકથી વધું વખત મારાંમારી બાબત આર્ય સમાજીયોના પંડિત રામચંદ્ર જેવા અને આર્ય પ્રકાશ જેવા એખખર પત્રકારો એ જે સજા ખમી છે. તે જાં યાહ હોત તેા સુરત જેવા શહેરમાં કે જ્યાં મુસલમાનોની વસ્તી પુરતી નથી, ત્યાં પણ એચરવું ભારી પડી જાત.

સુન્ની મુસલમાનો ખુદા, પેગંબર, અને અલીને પણ માનનારા છે. કે જેવી માન્યતા હરેક ઇસ્લામીઓએ ધરાવીજ જોઈએ, એમ કુરાનના અભ્યાસી પંડિતજી ખીચારાને થોડીજ ખખર હોય એમ લાગે છે. આગલ વધતાં એજ તારીખના ભાષણમાં તેથી પણ વધુ ભયંકર ભુલ કરી છે કે; “ આ પ્રમાણે ખુદા અને તેના

પેગમ્બર ઉપરાંત ખીજાઓને પુજ્ય માનવા તે સુન્નીઓને અધર્મ કરવા જેવું લાગે છે? પંડિતશ્રીની આધુષ્ટતા એમ નાજ શબ્દો વીરુદ્ધ થઈ છે; કારણ કે ઈતીહાસની શરૂઆત કરતા “ ખુદા અને પેગમ્બર પછી તેમના ગાદીના ખલીફા તરીકે હજરતના ઐગમ આઈસાના પીતા અબુબકરને ખલીફા માનનાર તે સુન્ની મુસલમાન ” એમ જણાવ્યું એ છતાં તેમણે આગલ વર્ધીને એ ઇતેકાહ રાખનાર સુન્ની મુસલમાન ભાઈઓને અધર્મ કરવા જેવા જણાવે છે, આવે! ભાંગરો વાટવો, તે હિંદુ ધર્મ માનનારાઓને પોતાનો ધર્મ ખોટો સમજાવવાની આદત હોય એમ લાગે છે, પરંતુ મુસલમાન ધર્મ વીશે ઓછી માહિતી ધરાવનારાઓની દશા કેવી થાય છે; તેનો અનુભવ લેવો હોય તે સુરતખાતેનું પાંડિત્ય પંજાબના મુસલમાનોના સમક્ષ ઓચરે તે ખખર પડે.

પંડિતશ્રી આટલા પછી ઇસમાઈલી ઇમામોના વંશ માટે બોલતા “તકીઆ” માટે ભયં કરતા ખતાવે છે, અને ૧૦૬૦ ના આલમોતના કીલ્લાની હકીકત ધર્મ ખાતર ખુનરેશુ વધારવાના ખાખત જણાવે છે, આ પ્રસંગે અમે એક

ધાર્મિક લાગણીથી ટીકા કરશું કે આર્યસમાજીઓ પોતાના જુદા માનેલા હિંદુ ધર્મ માટે જે જે જાતના ઉપાયો લે છે, તે બ્રીટીશ સરકાર જેવા અને સુલેહ સંપના કર્મોટીના જમાનામાં જે પ્રકારના એકરકારીથી કોમ કોમનાં જગડા અને વિરોધ ઊભા કરવા માટે બીજા ધર્મ ઉપર ન છાજતા પ્રહાર કરવાની જેતક લે છે તે હસન બીન સખમાહના જમાના સાથે સરખાવતાં આર્યસમાજીઓ કેટલા આગળ વધે છે તેનો તોલ કરવા હાલમાં એજ આર્યસમાજીઓના વડા પંડિત મુનશીરામને સરકારે ગયા જુલાઈ માસમાં ફીરોઝપુર જીલ્લાના ગામકોની ખાતે કેદ રાખેલ છે તેનો હાખલો બસ છે ત્યારપછી પંડિતજી ૧૮૬૭માં મુંબઈમાં હાઈકોર્ટના જડજ સર. આરનોલ્ડના ફેસલાના શબ્દો રજુ કરે છે અને તે ઉપરથી ઇસમાઈલી પંથના જે નકી કરેલા નીયમો “તખીઆ” અને “દાઈ” ઉપરથી બહુકાવી નાખનારી ભાષા વાપરેલ છે, આ એ નીયમો દરેક ધર્મમાં હોવાજ જોઈએ; પરંતુ હિંદુ ધર્મ અને વળી વેદાંતીઓ તો ખાસ તે એ નીયમો માટે વધુ સંભાલ રાખે છે. તે એકે જેને “તખીઓ” કેવામાં આવે છે; તે વેદાંતના હીસાબે અધિકારી હોય તેનેજ

વેદ શીખાવાય તે છુપામણું તથા વેદાંતનો જે પ્રતિપાદક
 જેના અર્થ દાર્ઢ થઇ શકેછે તે છે. અને એ જે બાબતો જે
 ખરાબ હોય, તે તે વેદને મનાવવાની મહેનત કરનાર આર્ય
 સમજીએને વધુ લાગુ પડેછે, જે કે અધિકારીનેજ વેદ
 શીખવવાનો તકીઓ તજી દેનાર આર્ય સમાજીઓની પ્રત્યે
 જે હિન્દુઓની તિસ્કાર ભરી દ્રષ્ટી હોય તે એજ તકીઓ
 અથવા અધિકારીની ગણતરી નહીં રાખવાથીજ થઇછે.
 બીજું સન્યાસી જેવા ડુંસમાં આર્ય સમાજીઓના ફરતાં
 પંડિતજી જેવા ભાદુતી સન્યાસીઓ નહીં, પણ રૂષિમુનિઓ
 જેવા પુર્વજેના જેવાજ ઇસમાઇલી ધર્મનો ઉપદેશ કરનાર
 દાર્ઢ જેમાં મહાન પીરસહરદીન જેવાનો પણ સમાવેશ
 થાય છે.

આ પીરસહરદીનના મહાત્મની પીછાન કરીને કાંઇ
 પણ બોલવા ધારતો, અમો ખાતરી ધરાવીએ છીએ જે
 પંડિતજીમાં જે હઠ ધર્મીપણું ન હોય, તે તેઓ પણ
 સુરતનાં અને મુંબઇના હિન્દુઓની માફક ઇસ્લામના હકીકતી
 રરતાનો ઇસમાઇલી ધર્મ અંગીકાર કરવામાં માન સમજતે.

એ પીર સહરદીને હિન્દુ ધર્મનું સંશોધન કરીને
 અવતારોના માનીનતાનું તાપ્તય અને વેદાંતનાં માનવા

લાયક સિદ્ધાંતો ને ઇસ્લામના હકીકતી અને મારકૂતના
 હરખના સિદ્ધાંતો સાથે એકત્ર કરી સતપંથના નામે
 જમાનાનો છેલો ધાર્મિક સુધારો અખત્યાર કરવા કૃપાદાયક
 ઉપદેશ કીધો, કે જેમ આર્યસમાજીઓએ પણ હાલનાં
 જમાનામાં પીર સદરહીન પછી ચારસો વરસે હિન્દુધર્મના
 તાતપર્ય ઉપર ઉપદેશ કરવાનું સુજી આવ્યું, અને અમેને
 માનવાને મજબુત કારણ મલે કે હિન્દુધર્મના અનુ-
 યાઇઓમાં આર્યસમાજીઓ જે જાતની કોશીશો કરે છે,
 તેના કરતાં ઇસ્લામ કે જેણે આખી દુનીયામાં પોતાના
 સત્ય સિદ્ધાંતો સ્વીકારાવ્યા છે. તેનો ઉપદેશ કરનાર પીર
 સદરહીન જે રીતે ગુજરાત, કાઠીઆવાડ, કર્ણ, અને
 સીંધની હિન્દુ જાતોને બોધી બોજા અને મુમના નામની
 જાતો સ્થાપી છે, તે જાતો ઇસ્માઇલી પંથમાં હમણાં બહાર
 પડેલા સુરત અને મુંબઇનાં નામીયા હિન્દુ કુટુંબો ઠાંઇ
 વધુ નવાઇ ઉત્પન્ન કરતા નથી.

પંડિત રામચંદ્રજી પોતાના ઉક્ત ભાષણમાં ત્યાર
 પછી [વિક્રમ સંવત (૧૬૬) માં સૈકામાં ઇસ્લામશાહા
 નામના ઇસ્માઇલી સરહારે પીર સદરહીન નામના દાઇ

ઉપદેશકને મોકળ્યો હતો અને તેમણે હિન્દુ અને શિખાને
બેલ સેલ પંથ ઉભો કર્યો. હિન્દુઓ વિસ્તુના અવતારને માને
છે તેથી વિસ્તુના હ, અવતાર પોતાના ધર્મની માનિતતામાં
છે. ૧૦, મો અવતાર અલીનો છે; એમ તેણે બતાવ્યું.]

ઉપરની બાબત પ્રતિહાસીક અને વજુદવાલી
હોવાથી અમો આ સ્થાને ચુનોચરા કરતા નથી. પરંતુ
દશમો અવતાર અલીનો છે, એ ધાર્મિક આસ્થાની બાબત
માટે અમારા તરફથી એક જુદું જ પુસ્તક વિસતારથી
લખવા નહીં થયું હોવાથી હુંકમાં કહીશું કે ભગવત
ગીતાના અધ્યાય ૪, થા ના શ્લોક ૭, માં છે કે.

શ્લોક—યદા યદાહિ ધર્મસ્ય ગ્લાનિર્ભવતિ માહંતઃ

અમ્યુત્થાનમ્ ધર્મસ્ય તદાત્મનં સૃજાયહમ્

અર્થ—શ્રી કૃષ્ણ કહે છે જ્યારે જ્યારે ધર્મનો લોપ થાય છે
ત્યારે ત્યારે હું શરીર ધારણુ કરું છું.

એ વચનેા અનુસાર ગીરસહરહીન કે જે પરોપકાર્યા
સતાંવિમુતયઃ માત્ર પરોપકારાર્થે હોવાથી તે પ્રસંગે
હિન્દુઓ કે જેઓ મુર્તિ પુજાને માનનારા તેને તમો આય

સમાજ અથવા દયાનંદની પેઠે નિંદા કરીને નહિં પણ
 યુક્તિસહ જે ઉપદેશ કર્યો છે, તે અધધાપી પયંત સાચો
 હાવાથી દિવ્ય ચક્ષુએને ઉઘાડનાર તરીકે પ્રિય છે; કે જેની
 ખુબીના માટે નવા થએલા ખોળએને બની શકે તે
 ધને પુછો; અથવા ખીજ ખોળ બનનારા તમારાએને
 ગલો અને ખાત્રી કરો, તે પછી 'ઇસમાઈલીની ઘટપાટની
 ક્રિયામાં. હિન્દુ ધર્મના આચારોની ભટતા? એ ધર્મનું
 એક ક્રિયા કર્મ બને છે, તે શું છે તેનું જ્ઞાન થશે.
 પણ યાદ રાખવું જ્યાં સુધી તમારા અખીલી આંખો ને
 ખાત્રીના મંત્રવડે નિરમળ કરશે નહીં, ત્યાં સુધી સાદું
 સુઝશે નહીં. જેમ કે શ્રીકૃષ્ણે અરજુનને કહ્યું હતું કે—

શ્લોક—તુમા શવયસે દ્રષ્ટુમને નૈવ સ્વ ચક્ષુષા

દિવ્યં તુહામિ તે ચક્ષુ પઠ્યમં યોગમેશ્વરમ.

અર્થ—પરંતુ આમ તું બને તારી પોતાની સાધારણ
 આંખે જોઈ શકે તેમ નથી, માટે હું તને દિવ્ય
 ચક્ષુ આપું છું. (ભ. ગી. શ્લોક.)

વળી (બેત)-પાક કુન દુ=ચરમ=રા અજ મુંએ એમ,
તાબળીની બાગે સરવશતાને ગેબ. (મશનવી).
એટલે-તારી આંગેાનેા એબનેા વાળ દુર કરી જશે, તેા.

છુપાયેલો ગેબનેા બગીચો જ્ઞેષશકીશ;--

વળી ઘટપાટની ક્રીયાને “ હિન્દુ ધર્મના આચારોની ભૂષ્ટતા કરનાર કહીને;” તે નહી જાણનારા હિન્દુઓને ભડકાવનારી વિગતો રજુ કરવાનેા પ્રયત્નમાત્ર કર્યો છે. કારણકે હરેક ધર્મમાં પવિત્રપણું જગવાઈ રહે, એવા નિયમોની ક્રિયાઓ મોજુદ છે. શંકરની પૂજા કરીને પ્રાહ્મણો ગાળતીના જાળનાં ટીપાં હરેક આશિષકોને આપે છે; મંદિરોમાં દેવ દર્શન થયા પછી પ્રસાદિ વહેંચાય છે. એ મુજબની આ ઘટપાટની ક્રિયા છે. પરંતુ આર્યસમાજીઓને અરુચિ કર એટલા માટે હોવા જ્ઞેષએ કે, તેઓ અમારી પેઠે મુર્તિ-પુજાની વિરુદ્ધ છે, પરંતુ તેની સાથે તેઓ સંરળ અને સાચા નિયમોની વિરુદ્ધતા દેખાડે છે; તેમ અમો નથી. અને તેથી તેઓ આર્યસમાજીઓ કોઈ જાતની ક્રિયા કરતા નથી. અને તેથી તેઓના વિચારો નીંદાયુક્ત હોય છે, અમો પ્રસમા-એલી મુર્તિ પુજા વિરુદ્ધ હોવા છતાં શુદ્ધ આચારોની વિરુદ્ધ જનારા નથી.

પંડિતજીની ઇતિહાસની વિગતો સાથે ઇતિહાસ્ય પણ
 જોડાયું છે, તેનો દાખલો પુરો પાડતા તે જણાવે છે કે-
 “ પીર સહરદીને હિન્દુઓને લલચાવવા માટે ચોતાના ત્રણ
 નામો રાખ્યા હતા ” પીર સહરદીને સતગોર ! સહદેવ !
 અને હરીચંદ્ર ! આ બાબતમાં પંડિતજીએ ઇસ્માઈલી
 ઇતિહાસ સમજવામાં થાપ બાધી છે. અને કાંતો દયાનં-
 દને છાજતી ભડકાવનારી પદ્ધતિ ધારણ કરી છે. કારણ કે
 પીર સહરદીને, જેવા જેવા ધારમિઠ બોધ કીધા, તે બાબા
 દની ચાહગીરીની પીછાન તરીકે, એ ઇલકાબો તે વખતના
 ઇમામ હુઝરત ઇસ્લામશા તરફથી મળેલા છે, એમ ઇસ-
 માઈલી શાસ્ત્ર ઉપરથી નિર્ણય થાય છે. જેમ કે, સતગુર
 સહદેવ (દેવોના દેવ) નો ઇલકાબ એ માહાપુરૂષે વેદાંતનો
 સાર અહણ્ય કરી તેને ઇસ્લામના હુકીકતી અને મારફતના
 હરજા ઉપર સમજાવવાનો માહાન અને અમઠારિક પ્રયાસ
 કીધો તે માટે બક્ષાયો છે. તથા બીજા ઇલકાબ ‘ હરિચંદ્ર
 (પરમાત્માનો પ્રકાશ)નો અર્થ સુચક ઇલકાબ તેમણે હિંદુ
 ધર્મના અઠાર પુરાણો તથા બીજા આખ્યાનો સાથે પરમા-
 ત્માના ધારણ્ય કરેલા અવતારોમાં પરમાત્માની રાશની ને

ધરત્વામના તેવીજ પદ્ધતિના દ્રષ્ટાંતો સાથે લેખવીને જે મહાન એક્યતા સમજાવી છે કે, તેની પીછાન એ ઇલકાબથી સિદ્ધ થાય. પંડિતજી સારી રીતે જાણતા હોવા જ્ઞેષ્યએ કે, ચાલુ બ્રિટિશ સરકારના અહલ ઇનસાફી જમાનામાં પણ, દર વરસે આપણા હિન્દી શહેરીઓની પીછાન એવાજ સુંદર ઇલકાબ વડે કરવામાં આવે છે; ત્યારે પીર સહરદીન જેવા માહુમા પુરૂષે જે આખી દુનીયાંની ધારમીક એકત્રતા સમજાવી છે, તેનેજ આપેલા એલકાબો માટે ન છાજતી ટીકા કરી ગંદુરમેન્ટના તરફ વફાદાર રહેલી અને ચાલુ લડાઇના હુંગામમાં બાહર પડેલી પીર સહરદીનને માનનારી કેમોનું દીલ દુખાવનાર, પંડિતજી ! ગંદુરમેન્ટના કેવા ઇલકાબ પાત્ર છે? તે સમજી વાંચનારાઓ સહેલાઇથી સમજી શકશે.

પંડિતજીના ત્યાર પછીના વ્યાખ્યાનમાં અમે વાંધે રજી કરીએ તેવી બાબત એ છે કે, “નામદાર આગાખાનને ખોજાઓ ઠમાણીનો દસમો ભાગ આપે છે, તે તેના માનનારાઓનાં હિતમાં નહીં; પણ કેવળ મનશ્વી રીતે આગાખાન ખર્ચ કરે છે. એ બહુ દિલગિરી લયું દેખાડે છે તે છે’

આ વિગત ઉપર ઉપરથી તો બહુ મજાની લાગે છે, અને પંડીતજીની દીલસોજી માટે બહુ બહુ લાગી આવે છે. પરંતુ દાઢમાં ઝેર ભરેલા સર્પના સુંવાળાપણા ઉપર દોરવાદને સોડમાં જનારનું પરિણામ કેવું ગંભીર આવે! તે મુજબ દેખાય છે. આ બાબદમાં જેની ક્ષીફ લઈને પંડીતજી ખેલે છે, તેનો જગ પણ અભિપ્રાય જાણ્યો હોત; તે પોતે પોતાનું અજ્ઞાનપણું જાણતે. તે ઉપરાંત નામદાર આગાખાનસાહેબ કે જેણે પોતાના મુરીદો માટે હાંસીપીટાલો રકુલો, કન્યાશાળાઓ, લાયબ્રેરીઓ, વીગેરે જે જે જાતના સાધનોની બક્ષેશ કરી છે, તે કરતાં અમારા મુસલમાન ભાઈઓ માટે ત્યાં હિન્દુઓ માટે જે જે જાતના યાદગાર પ્રયાસોથી પોતાના કીમતી વખતનો ભોગ આપીને અને કાળજી ભરેલી ઝહેમત વેઠીને જે પ્રયાસો કીધા છે, તે તરફ પંડીતજીની અદેખી આંખોથી જોવાયું નથી. તેને માટે અફસોસ છે ?

“અલીગઢ કોલેજ” મુંબઈની “અનબુમને ઈસલામ” અને ખીજા એવા પ્રખ્યાત જાહેર ખાતાઓ એ નામદારના ઉપકારી છે, જ્યારે મરહુમ “ગાખલે” જેવા એક

હિન્દુ શ્રદ્ધસ્થની લાયકાત માટે “જુના” અને મુંબઈના “ટાઉન-હૉલમાં” જે તકનામહાર આગાખાન સાહેબે કીધી છે; અને હિન્દુ યુનિવર્સીટી માટેની એ નામહારની નિસપ્રહી મહદ ત્રાન્સવાલના હીન્દીયોની હાડમારી દુર થવાની દિલ સોઝકોશેષ અને ગોખલેના કુંડમાં આપેલી નાહર રકમ છતાં તેના ઉપર પણ શુષ્ક વિચારના પંડિતજીનેનામહાર આગાખાન સાહેબનું મનસ્વીપણું દેખાતું હોય, તો પછી તેના સરખા? સરખી દૃષ્ટીથી નહીં જોઈ શકનારા પંડિત ગીતા અનુસાર પંડિતતાને પાત્ર હોય! એ અજબ જેવું છે. (વંદિતા; સમદર્શિતઃ) (સરખી દૃષ્ટિથી જુવે તે પંડિત) પણ જે આર્ય સમાજીયો ગમે તેમ બકી મારનારાને પણ “પંડિતજી” કહેતા હોય, તો નવાઈ નહીં. ધન્ય પંડિતજી! ધન્ય કુરાનના પંડિતજી! તમારા આચાર વિચારને માટે કહત પંડિતજી? “નામહાર આગાખાનના “કર” દીવસે દીવસ વધી પડયા છે. ને ભકતોએ મોટી મોટી રકમોની ભેટ પેશાવરની મુલાકાત માં કીધી હતી” એમ કહીને શું મોટો વાઘ મારવા માગે છે. તેઓ સમજી શકતા નથી. એ દક્ષીણો નાના બચાના બહાના જેવી છે. નામહાર આગાખાનના દીવસે દીવસે “કર” વધી

ગયા છે, તેની સાંગીતીમાં *પુલ્કીચિટ્ટી* નો હવાલો આપી
લેટ મુકી હતી, એમ જણાવે છે. “કુર” અને “લેટ”
એની વ્યાખ્યા અથવા અર્થનું પશુ પંડિતજીને અહીં લાન
રહ્યું લાગતું નથી.

છેવટે પંડિતજી પાપ માફ કરવાની “કંગાની ક્રિયા”
માટે ટીકા કરે છે અને કહે છે. તેના સંબંધમાં જણાવી-
શું કે, હરેક ધર્મમાં પોત પોતાની માન્યતા પ્રમાણે
તેવી જુદી જુદી ક્રિયા કરવામાં આવે છે. તેમ ઇસમાઇલી
ધર્મ એવી ક્રિયા વગરનો છે, તેમ તો અમે કહીશું નહીં.

હિન્દુઓમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાની ક્રિયા પ્રાણણોને હાથે
ધાય છે. અને આર્યસમાજીઓમાં (જેને તેને હાથે)
પાવુ શુદ્ધિની ક્રિયા કરે છે.

* પુલ્કી ચિટ્ટી (એપન ચીટ્ટી) નો સંગીન જવાબ
અમારા તરફથી જે લગભગ તઈયાર થઈ ચૂક્યો છે. તે આ
જવાબના પુસ્તકની માફક થોડા સમયમાં અમારી તરફથી
બાહર પડશે.

ખ્રિસ્તીઓ એપટીઝમની ક્રિયા કરે છે. તેવી રીતે “કંગા”ની ક્રિયા એમ સુચવે છે કે, જેમ હિંદુ સંપ્રદાયોનાં ગુરુઓ શિષ્યોને જેમ કંઠી ખાંધે છે. અને હાથે રાખડી ખાંધે છે; એવા “ગુરુમંત્ર” આપવાની ક્રિયાનાં જેવીજ અર્થ સુચક આ ‘કંગા’ની ક્રિયા માટે, ક્રિયાબ્રુ આર્યસમાજીઓને તેનું મહાત્મ ન સમજાય, અને નીંદાપાત્ર લાગે, તો તેમાં તેમના ગુરુ દયાનંદનાં કંગાલ ગુરુમંત્રનોજ પ્રતાપ છે.

છેવટે અમે અગાઉ ખતાવી ગયા છીએ, તેવી રીતે આ ઇસમાઇલી ફીરકે “શરીયત” “તરીકત” થી આગળ વધી ઇસલામનાં “હકીકતી” દરજ્જાનું શિક્ષણ આપે છે. અને તેમાં ઉંચા પ્રકારનું સુફીઝમ સમાવેલું છે. જે દરેક મુસલમાનોને તેમજ સુન્ન હિન્દુઓને જાણવાનો હક છે. એમ. રૂપટ કહીને આ અમારો સભ્ય જવાબ સુરતખાતે પધારેલા પંડિતજી રામચંદ્ર અને તેમની આર્યસમાજીઓને સભ્યતા સહીત સોંપતાં સંતોષ પત્રકીયે છીએ.

આર્યસમાજીઓને માટે થોડોક ગરમાગરમ તપ્પડમચી.

(ભાટીયા બનાવટ ભાગડાં માંથી ચુટેલું-થવચવ.)

કોંગ્રેસ હિન્દનો હિતકારી મેડલ હોય તો આર્યસમાજની અનીતી ઉપર પ્રથમ ખ્યાલ કરવો જોઈએ. ત્યારેજ હિન્દને હિત કરવાનું પ્રારંભ થયું કહેવાશે. કોંગ્રેસીઓ અથવા અન્ય સુધારાવાળાઓ તેઓ હિન્દના હિતકારી થવાનો દાવો કરનાર હોય તેણે ખ્યાલ કરવો જોઈએ કે આર્યસમાજ હિન્દ દેશની તમામ પ્રજાના દીલ દુખાય એવી ધર્મ વિરુદ્ધ વાતો કરી પોતાનું અનિતીનું ગાડું આગળ ચલાવ્યા જાય છે.

* * * * *
આર્યસમાજનો અવાજ આજ લગભગ છેલ્લો (૨૫) પચીસ વર્ષથી છે. તે પહેલાં હિન્દુસ્થાનમાં ધર્મનાં ગાડાં

હતાજ નહી, આજે જે ડગલે ડગલે લાઇખ્યો સંભળાય છે. ને નામદાર સરકારને સંતાપવામાં આવે છે. એ બધું અનર્થ આર્યસમાજનાં અવાજ પછી ઉત્પન્ન થયું છે. અને આજે જે ગાયમાતાનો અનાચાર થાય છે. અને ગણી હીંસા વીશેષ થતી જોવામાં આવે છે; તે બધી બાબત આર્યસમાજની ઉત્પત્તિ પછી ઉત્પન્ન થઈ છે.

* * * * *

આજે હાલ લગભગ ચાર વરસ થયાં મુંબઈ જેવા અલખેલા શહેરમાં કે જ્યાં, અસંખ્ય વૈષ્ણવો વગેરે છે. અને બ્રીટીશ રાજ્યનું નામીયું નગર છે. તેવા તવંગર શહેરમાં આર્યસમાજ તરફથી અનીતી ભરેલા ખોલો ખોલાય છે. આર્યસમાજ તરફથી ભાષણો અપાય છે જેમાં નીત્યાનંદજી જેવા નાટકયા અસત્ય વાતો વહે છે. દાખલા તરીકે એક ભાષણ હરમીઆન નીત્યાનંદજીએ એમ કહેલું હતું જે હું એક વૈષ્ણવ મંદીરમાં ગયો અને પુજારી મને ઠાકોરજીની બેઠક પાસે તેડી ગયો અને તેણે પડદા ખોલી ઠાકોરજી સામું હાતણુ કરવા લાગ્યો. બાહ હાથ મોઢું

ધોવા વગર ખતાસા લઇ આવ્યો. તે ઠાકોરને પોતાનાં હાથે ખતાવતો જાય અને ખાતો જાય એવી રીતના અસત્ય બોલો બોલી આર્યસમાજની અનિતીનો અખાડો ચાલે છે. ઉપલા હાખલા ઉપરથી વાંચક વર્ગ અનુમાન કરી શકશે. કે વૃણ્યુવ મંદિર તો ઠીક પરંતુ કેાઈપણ જૈન વગેરે મંદિરોમાં એવી રીતનો અનાચાર નથી પરંતુ આવી વ્યવસ્થા જોઈ પશ્ચિમની પ્રજા શું ધારે છે તે જ્યાલ કરવો ઘટે છે.

* * * * *

આર્યસમાજની અનિતી તે હીંદુસ્થાનનો હુરકતી ઠાંટો છે. આર્યસમાજની અનિતી ભરેલા અવાજને અટકાવવા સનાતનિઓ તેમાં ખાસ કરી શ્રી દ્વારકાના શ્રી શંકરાચાર્યજી ઉલ્કંઠીવ છે. તેમના વીશે તેઓનો જેટલો ઉપકાર મનાય તેટલો થોડો છે.

* * * * *

કેટલાક સુધારાવાલા તથા આર્યસમાજ આદિક પ્રીટીશ રાજ્ય નિતીને વગોવવા વાતો કરે છે; પરંતુ તેમની અનાખી

ચાલથી હિન્દી પ્રજાને ઊલટી હરકત થાય છે. પણ ખ્રીટીશ રાજ્યને વગોવવું તે કુહરતના નિયમ તોડવા બરેબર છે, કેટલાક સુધારાવાલા આ આર્યસમાજીઓમાં હિન્દની હકુમત ચલાવવામાં ભાગ લેવાની ખાસ ખાશ્ચેશ રાખે છે. એવા સુધારાવાલા તરફથી અનેક અનુચીત વાતો થાય છે. પરંતુ એ બધો સુધારાવાલાનાં શોર પુરણ પ્રતાપી ખ્રીટીશ રાજ્યમાં ચાલી શકે છે. પરંતુ એવા પ્રસંગમાં કેાઈ રૂશ જેવા અદ્ભુત અમલદાર હોય તો સુધારાવાલાને પણ સારો સ્વાદ આપતે, કે તેનો પ્રત્યક્ષ પુરાવો હોલ પણ રૂશ રાજ્યમાં “દોમાસલા” ની માઠી વ્યવસ્થાથી જેવા મઢી શકે છે. .

નામદાર શહેનશાહ સાતમા એડવર્ડ સાહેબ હિન્દુ-સ્થાનનાં સંપુર્ણ શહેનશાહ હોવા છતાં પણ પોતાની કેાઈ પણ પ્રજાનાં દીલ દુખાય નહીં એવી રૂઠી પસંદ કરે છે, જ્યારે અનીતી ચાલી આર્યસમાજ હિન્દ દેશની તમામ પ્રજાના દીલ દુખાય એવી વાતો કરે છે. અને પ્રજા સાથે રાજ્યને વગોવવાનાં કઠણ શબ્દો પોતાનાં ગ્રંથોમાં લખેલ છે એવી ખીના ખ્રીટીશ રાજ્યમાં બને તે જરૂર અપસોચ

કારક વાત છે, પરંતુ આર્યસમાજની અનીતીથી ખ્રીષ્ટીય રાજ્યનાં કારભારીઓ અજાણ્યા છે. ને તે અજાણ્યા થવાનું કારણ પણ આર્યસમાજની જુઠી જીભ છે. કારણ તેણે પોતાનું નામ હિંદુ ધર્મના હિતકારી “આર્ય” એવો નાંધાવેલ છે. તેથી કારભારીઓ તેને હિંદુ ધર્મની આગેવાન મંડળી કહીને સંતોશી ગય છે પરંતુ આર્યસમાજની અનીતીથી ખ્રીષ્ટીય અમલદારો જાણીતા થશે તો આર્યસમાજની ખબર લીધા વગર નહીં. રહે ને પોતાની પ્યારી પ્રજા ઉપર થતો જુલમ જરૂર મટાડશે.

* * * * *

આર્યસમાજ એક હિન્દુઓ સાથે નહીં;
 હિન્દુસ્થાન સાથે નહીં; એશિયાખંડ સાથે નહીં;
 પુર્વ ગોળાર્ધ સાથે નહીં; પરંતુ અનુમાનથી કહી
 શકાય છે, જે દુનીયાની હાલ અખજની વાસ્ત
 સાથે વિરુદ્ધતા ધરાવે છે.

आर्यसमाज्योना उपदेशानो नमुनो.

[साठीया जनावट भाग 3 जे पावुं प सुं.]

[छंदः—चोषोसो.]

दयानंदने दाज धर्मने, वीधवा वातो आली.

ओकने अगीआर करावे, धांयी मोयी गात्री.

श्रोता वक्ताने भारा राम राम छे.

गति रक्षनां गीतां गाओ; सत्य ग्रंथने सारे.

त्रयसेने त्रय पाना मांडी, जाज गाडिने भारे;—श्रोता०

प्रीतम जे परदेश डायने, प्यारी प्रीतम मांगे.

अमुक मुहतामां नही आवे तो कामचलाडि जगे;—श्रोता०

मुर्ती पुज्ज माने नही ने, हुण मुशाण मनावे.

डिखलने अस्त्रो धत्याही, देवी देव जनावे;—श्रोता०

गरभवतीने घेन यडे कही, प्रीतम प्यारो लागे.

समाज्जेनां सत्य ग्रंथमां, ते पय सुते; जगे;—श्रोता०

ली० सेवक हवल गोडणदास.

नलीया नीवासी.

અંજુમને ઝીયાઉલ ઇસલામને મોટો મેળાવડો.

શનીવાર તા. ૧૪મી ફેબ્રુઆરીની સાજના (સ્ટાં. ટા.)
૪) વાગે તારદેવ ઉપર આવેલી કપડવંજની વાડીમાં
અંજુમને એક મોટો જલસો મેલાવવામાં આવ્યો છે.

પેહલી તથા આઠમી ફેબ્રુઆરીએ આર્ય સમાજ
હાલમાં એક આર્ય પંડિત હીઝ હાઇનેસ સર આગા-
ખાનને તેના મોજા મુરીદોના મઝહુબ ઉપર હુમલા કરતાં
પાક પંચીત્ર મઝહુબે-ઇસલામ પર ટીકા કરતા હતા, ત્યારે
અમોએ તેને જવાબ આપવા માંગ્યો પણ તેણે જવાબ માટે
નાપાડી તે માટે આજના મેળાવડામાં મોલવી હકીમ સદયદ
મહમદ અબુ યુસુફ અરફહાની આ પંચીત્ર પાક મઝહુબે-
ઇસલામની ખુબીઓ તથા આર્ય મઝહુબની કીતાબોથી
હવાલા સાથે સાબીત કરશું કે આર્ય મતથી આગાખાની
મઝહુબમાં ઘણી ખુબીઓ છે.

તમારો સેવક,—અબ્દુલ રહિમખાન સેક્રેટરી.

“અંજુમને-ઝીયાઉલ-ઇસલામ” મુખ્ય.

આ પુસ્તકનાં શરૂ પેજમાં અમોએ દર્શાવે
 કર્યા મુજબ ઉપરનું “ અંબુમને ઝીયાઉલ ઇસ્લામ ”
 તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવેલ આખું હેંડબીલ વાચક
 વર્ગની જાણ માટે પ્રગટ કરતા-કહીશું કે આગાખાની
 મત અથવા ઇસ્માઇલી, શીરકાનાં હકીકતી હરજજાનાં
 પક્ષમાં રહી ધુર્ત આર્થસમાજ “ રાધા કૃષ્ણ ” અને
 પંડિત રામચંદ્ર જેવા ઇસ્લામના વિરોધીયોને પોતાની
 ફરજની ઇછવાજોગ જાહેર હોંમત વાપરતાં પોતાનું ઉંચું
 જોહર ઝલકાવ્યું છે. અને તેવી દરેક કેશોશોમાં જે જાતની
 ઉલટ વાપરતા રહે છે. તે ખરેખર પ્રશંસા પાત્ર છે.
 અને મી. અબદુલ રહિમખાન જેવા બાહોશ અને પુખ્ત
 અનુભવી સેક્રેટરીનાં સાથે જોડીયા સેક્રેટરી મી. હુમીદ
 અહમદખાન જેવા ઝબકતા અને જાણીતા ગૃહસ્થની
 ઓળખ મગરૂરી સાથે આપતાં કહી શું કે તેઓ “ બાલકન
 વોરમાં ” હીન્દથી ગયેલા “ રેડક્રોસ મેડીકલ મિશનના ”
 એક સલાસદ હતા તેઓની આ અંબુમનની તારીફ લાયક
 સેવાઓ ઇતિહાસમાં નોંધાઈ રહેશે.

હકીકતી-હાટ.

અધ્યાય.

સંતપંથનો શણગાર.

અમેલ-હાથેલા ગરવરલ ખાડી સુલહ કુન ખા ખાસો આમ
ખામુસલમાં અલ્લા અલ્લાહ-ખા ખિરૈહમન રામ! રામ
(" હાથેલ ")

,, સુદપ મન આઈનાઅમ, મરુલે હલત!
વૈકોં કિંદુ હરમનમાં બીનહ કે હલત,
(" રૂમી ")

,, રામ-ચહેમાન હોનુ એક શુચાઈ, સુરખ મરમ ન જાણે
" સુચ ")

११ राम राम कहनेसे, आहीह अक्ष न हो,
१२ कही कसामे नूरे, महमद छिपा न हो।

“ N ”

१३ तेरे हर नकश पाई, रेह चुजरमे रिःअडेगा समझे
१४ जहां तुने कहम रचया, वहां हमनेभी सर रचया

“ अमीर ”

१५ छिंहुक कर राम राम, और शेष साहेबकु बलान
१६ हुकन पीयी हुये हरेक तरवीर अपने हाथसे,

“ A ”

पुहा सपमे हुये, और सपसे गुहा हुये,
पुहा अररे अररे मे बलवा गुमा हुये,
उठा दीलये आंगोसे परहा पुहीडा !

(शीर) लुधर हपीये पुहाही पुहा हुये,

* * * * * “ J ”

गंगा गिनानस, सपजन गोहावरी-राम लजन रूप कैस
अलीयहो रूप रायना-जैसी करनी हल वैसा

“ पीर सहरहीन ”

